

ÎNSCRIEREA DE MENȚIUNI ÎN ACTELE DE STARE CIVILĂ ROMÂNE

Cererile de înscriere a **modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume**, produse în străinătate, se depun personal sau prin împuternicit cu procură specială, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/ primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea; modificările intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, produse în străinătate, se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe actele de stare civilă, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- documentul de schimbare a numelui și/sau prenumelui, emis de autoritățile străine, în original;
- traducerea legalizată a documentului, în original, traducerea se va face la un notar public din țară, la misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră al României din țara de reședință a solicitantului sau la un notar străin, în acest din urmă caz trebuind să fie aplicată apostila conform Convenției de la Haga din 05.10.1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine;
- adeverința emisă de Direcția Generală de Pașapoarte – Serviciul Probleme de Migrări și Cetățenie, cu privire la statutul juridic al solicitantului față de statul român (în situația în care nu se poate face dovada cetățeniei române);
- certificatul de naștere și/sau căsătorie al persoanei pentru care se solicită înscrierea mențiunii;
- pașaportul străin;
- pașaportului românesc, dacă este cazul.

Cererea de înscriere a mențiunii se poate face în nume propriu sau prin împuternicit cu procură specială. Procura va fi dată la un notar public din țară, la misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră al României din țara de reședință a solicitantului sau la un notar străin, dar care să aibă aplicată apostila conform Convenției de la Haga din 05.10.1961. În procură este necesar să se facă referire, în mod expres, la faptul că persoana împuternicită îi reprezintă pe solicitanți atât în vederea depunerii documentelor pentru înscrierea mențiunii, cât și a ridicării noilor certificate de la oficiile de stare civilă unde sunt înregistrate actele de stare civilă ale acestora.

În situația în care solicitantul deține numai pașaportul emis de către autoritățile străine, pe noul nume, fără a fi în posesia actului administrativ (notarial, judecătoresc, după caz) de schimbare a numelui și/sau prenumelui în străinătate, sunt aplicabile prevederile art. 41 alin.(1) lit. n) din Legea 119/1996 cu privire la actele de stare civilă .

ÎNSCRIERE DE MENȚIUNI ÎN ACTELE DE STARE CIVILĂ ROMÂNE PRIVIND HOTĂRĂRILE DE DIVORȚ PRONUNȚATE ÎN STRĂINĂTATE SAU MENȚIUNILE DE DECES CARE NU AU FOST TRANSCRISE ÎN REGISTRELE ROMÂNEȘTI

În conformitate cu prevederile art. 44 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificările intervenite în statutul civil al cetățenilor români aflați în străinătate se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiuni pe marginea actelor de stare civilă, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

Hotărârile străine ale căror efecte sunt recunoscute, potrivit legii, prin hotărâre pronunțată în România de instanța competentă se înscriu fără avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- Certificatul ori extrasul de căsătorie eliberat de autoritățile străine, în original cu apostila Convenției de la Haga, sau supralegalizat, după caz, original;
- Certificat privind hotărârile judecătorești în materie matrimonială și certificat privind hotărârile judecătorești în materia răspunderii părintești (Instanța judecătorească sau autoritatea competentă din statul membru de origine eliberează, la cererea oricărei părți interesate, un certificat utilizând formularul al cărui model este prezentat în anexa I -hotărâri judecătorești în materie matrimonială, sau în anexa II – hotărâri judecătorești în materia răspunderii părintești.
- În situația în care din Certificatul ori extrasul de căsătorie nu reiese numele pe care soții l-au purtat în timpul căsătoriei, se vor prezenta declarații notariale din partea soțului cetățean român sau a ambilor soți, din care să rezulte numele (fiecărui soț) pe care aceștia s-au învoit să-l poarte în timpul căsătoriei (daca este dată la un notar public din străinătate, aceasta trebuie să conțină apostila conform Convenției de la Haga, sau supralegalizare după caz);
- Traducere autenticată în limba română în original a certificatului ori extrasului de căsătorie eliberat de autoritățile străine: traducerea se va face la un notar public din țară;
- Sentința de divorț (din străinătate) în original, în formă definitivă, cu apostila convenției de la Haga, sau supralegalizată, după caz;
- Traducere autenticată în limba română în original a sentinței de divorț (traducerea va fi făcută în aceleași condiții de apostilare ca și cea a certificatului de căsătorie);
- În situația în care din sentința de divorț nu reiese numele pe care soții îl vor purta după divorț, se vor prezenta declarații notariale din partea soțului cetățean român sau a ambilor soți, din care să rezulte numele fiecăruia, pe care aceștia s-au învoit să-l poarte în urma divorțului (dacă este dată la un notar public din străinătate, aceasta trebuie să conțină apostila conform Convenției de la Haga sau supralegalizare, după caz).
- Certificatul de naștere;
- Actul de identitate.

Acte necesare pentru înscrierea pe actele de stare civilă a mențiunii de deces care nu a fost transcris în registrele românești:

- Certificatul de deces (din străinătate) în original cu apostila convenției de la Haga, sau supralegalizat, după caz;
- Traducere autenticată în limba română în original a certificatului de deces (traducerea va fi făcută în aceleași condiții de apostilare ca și cea a certificatului de deces);
- Certificatul de naștere, românesc;
- Actul de identitate.

Dovada identității se va face cu:

- Cetățenii români cu domiciliul în România se vor legitima cu buletin de identitate, carte de identitate sau carte de identitate provizorie;
- Cetățenii români cu domiciliul în străinătate se vor legitima cu pașaport în care este înscris statutul CRDS;
- Cetățenii apatrizi se vor legitima cu pașaport emis în baza Convenției privind statutul apatrizilor din anul 1954, însoțit de permisul de ședere temporară sau permanentă, după caz;
- Cetățenii Uniunii Europene sau ai Spațiului Economic European se vor legitima cu documentul de identitate sau pașaportul emis de statul aparținător;
- Cetățenii străini din statele terțe se vor legitima cu pașaportul emis de statul ai cărui cetățeni sunt, în care să fie aplicată viza de intrare pe teritoriul României.
- Documentele cu care se face dovada identității trebuie să fie în termen de valabilitate.
- În situația în care, cererea de înscriere a divorțului pronunțat în străinătate se face prin împuternicit, la dosar se va atașa procura în original,
- Documentul cu care se face dovada identității persoanei împuternicite;
- Procura specială autenticată în original; (se acceptă procura notarială, procură consulară).

În situația în care divorțul a fost pronunțat în baza unei sentințe judecătorești pronunțată într-un stat terț, înscrierea mențiunii în registrele de stare civilă, se face după recunoașterea hotărârii străine de către tribunalul competent a soluționa cererea de recunoaștere, respectiv tribunalul de pe raza județului unde își are sau a avut domiciliul persoana interesată, fără avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor.

Hotărârile judecătorești de divorț emise de autoritățile străine, prezentate pentru înscriere în registrele de stare civilă române, precum și traducerile sunt făcute în străinătate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. a) Documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 se apostilează;
2. b) Documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;
3. c) Documentele care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) sau b) se supralegalizează.